

Afscheidsworden Lee 30 september 2021

Met pijn in het hart, maar vooral met grote dankbaarheid beëindig ik na bijna 13 jaar mijn raadslidmaatschap.

Dat ik dit werk heb mogen doen heb ik aan velen te danken. Het is niet mijn persoonlijke verdienste, maar vooral bepaald door de omstandigheden. Doordat er een overheid was die studeren mogelijk maakte, door warme mensen om me heen, door de waardering en stimulansen vanuit de politiek.

Het volksvertegenwoordiger zijn, de belangrijkste rol van een raadslid, vergt in toenemende mate veel van mij, fysiek en mentaal. Mijn gehoor laat na. Vooral de slechte woordverstaanbaarheid is hinderlijk, waardoor ik te veel uit de context moet afleiden.

Raadslid zijn en politiek is voor mij een levensstijl. Ik was er continu mee bezig. In mijn hoofd was het een politieke drukte van belang. Die drukte werd ook veroorzaakt door een aantal vervelende maatschappelijke ontwikkelingen.

Het debat wordt te veel gevoed en gedomineerd door de meningen op sociale media. Meningen vooral van hen die hun zin niet krijgen of hun gram willen halen. Ingewikkelde zaken versimpelen tot een-voor-of-tegen-vraag leidt tot polarisatie en zelden tot een oplossing.

Ongenuanceerde en schandelijke uitingen op facebook, twitter enz. kunnen me echt raken.

Ik reageer er niet meer op, maar daarmee ben ik het nog niet kwijt.

Maar ook ga ik weg omdat ik altijd verkondigd heb dat 3 perioden het maximum is. Dan komt er verfrissing en vernieuwing. Ik wil niet uitdoven, maar vertrekken nu de bevolgenheid er nog volop is.

De rode draad in mijn raadswork was: praten met inwoners en contact maken met actiegroepen om uit te leggen waarom onze fractie bepaalde keuzes maakt. Zeker op onderwerpen rondom zorg, kwetsbare mensen en leefbare wijken en dorpen. Daarom voerde ik vele gesprekken met inwoners aan de keukentafel bij mij thuis of waar dan ook. Zichtbaarheid, luisteren en uitleggen.

Maar er is lokaal nog veel te doen vanuit de idealen van de sociaaldemocratie. Het feit dat onze partij met zijn lokaal-sociale oriëntatie tot in de haarvaten van onze gemeenschap verankerd is en zeer gemotiveerde fractiegenoten het vrijwel naadloos van me over kunnen nemen, maken mijn besluit een stuk eenvoudiger. Een nieuwe generatie treedt aan!

Veel zou ik nog willen zeggen over zaken als participatie, zelfredzaamheid, over de verschillen in gezondheid en levensverwachting tussen arm en rijk. Over de assertievocatie, over hen die zich niet roeren maar wel een mening hebben, Maar ook over mantelzorgers en de teloorgang van de verzorgingsstaat. Over deze en

andere onderwerpen was ik mijn gedachten aan het formuleren met de intentie deze te publiceren. Helaas is het door omstandigheden niet gelukt deze nu met u te delen. Maar wellicht dat het over een aantal maanden alsnog tot een bescheiden publicatie komt.

Aan velen ben ik dank verschuldigd.

Allereerst aan de **kiezer**. Het was voor mij een grote eer dat vele uit onze gemeenschap mij tot driemaal toe het vertrouwen schonken om hen te vertegenwoordigen in het hoogste bestuursorgaan van onze gemeente. Ik hoop dast ik dast vertrouwen niet beschaamd heb.

Ik dank ook onze **ambtenaren** en de **gemeentesecretaris** die zich vaak uit de naad werkten om te zorgen dat de raad op tijd via het college de antwoorden kreeg op de vele vragen. We mogen er trots op zijn dat zij met een beperkte formatie veel werk verzetten. Het geroeptoeter om een kleinere, slagvaardige overheid komt voort uit niet goed op de hoogte zijn van wat er van de ambtenaren gevraagd wordt. **Ko en Tijs**, jullie veel dank voor jullie enorme servicebereidheid.

Ik dank ons **college**. Ik heb horen zeggen dat ik met de **burgemeester** gemeen heb uitleggerig te zijn en daardoor lang van stof. Willem, ik heb je zeer weten te waarderen mede vanwege het feit dat je door zichtbare aanwezigheid, al dan niet met gitaar en zang, en belangstellende hartelijkheid en hartelijke belangstelling weet te verbinden. En ook dank aan de **wethouders**: Wat moeten jullie kunnen incasseren. Wat krijgen jullie veel 'drek' over je heen. Wat mij betreft een driewerf 'chapeau' voor hetgeen bereikt is, mede door jullie inzet. U duidt het mij niet euvel dat ik wethouder Karin Peters die namens de PvdA in het college zit even apart bedank. Karin, je bent een positief ingesteld mens met een juiste mix van hoofd en hart. Dank voor je inzichten en modererende werking als ik 'uit de bocht' vloog.

Natuurlijk, de geleverde prestaties kunnen altijd beter en het kan altijd mooier. Maar ik heb liever een werkende 7 of 8 dan een 9 die sterft in schoonheid. Of anders gezegd: Het betere is vaak de vijand van het goede.

Ik dank die **raads- en commissieleden** zeer waarmee ik, zowel vanuit de coalitie als oppositie, constructief heb mogen samenwerken. Van harte hoop ik dat het besef zal groeien dat je alleen maar samen met andere partijen iets bereikt en dat te grote profileringsdrang soms een sta-in-de-weg is om iets te betekenen voor onze inwoners.

Ik dank de **griffier**. **Michelle** je ondersteunde mij en behoedde me voor fouten, je hielp mij bij ingewikkelde kwesties en bij het juist formuleren van formele stukken.

Maar bovenal zeg ik dank aan mijn **achterban, fractievolgers en fractiegenoten**. Wat een geweldige club mensen, constructief en altijd bereid om tot consensus te komen. **Nico**, snel op de laptop, snel met cijfers, tabellen en statistieken. Wat waren we blij met jouw boekwerk *De Staat van Mook*. Ik ga jullie, beraders,

oprecht missen maar ook de discussies op het scherps van de snede, de humor, de rijke inzichten en de gezelligheid. Hoe wij met elkaar omgingen heeft mij veel gebracht in politieke zin maar heeft ook vriendschap opgeleverd. **Piet Heisen** wil ik er toch even uitlichten. Je was mijn adviseur. Met je inzichten, je wijsheid en je humor wist je mij voor miskleunen te behoeden en me er doorheen te slepen als het even niet meezat. Je bent ook trekker van de PCC, onze permanente campagne commissie. Toen jij Piet van Bergen naar Mook verhuisde zei Lia Roefs uit Bergen, nu deputé in Limburg, tegen me: Ik ben stervens jaloers op PvdA Mook en Middelaar. Nu begrijp ik pas de volle betekenis van die opmerking. Dit huldebetoon mag ook uitstralen naar de andere PCC-leden.

Ton en Frank, ik mocht het grootste deel van deze zittingsperiode met jullie samenwerken. Dat was me een genoegen. Jullie kijken soms anders tegen zaken aan. Dat heb ik als verfrissend ervaren en zal onze partij goed doen. **Everhard**, jij gaat mijn zetel innemen. Dat zal je zeker goed afgaan. Je hebt snel zaken door en stelt bij schijnbare vanzelfsprekendheden verrassende vragen. Dat belooft wat. Alle drie veel succes.

En nu het moeilijkste gedeelte. **Joke**, wat heb jij veel moeten aanhoren, veel moeten verdragen omwille van de goede zaak Hoe is het mogelijk, zoveel positiviteit in een persoon. En wat ben je een onvermoeibare toeverlaat voor mij. Ook mijn besluit om te stoppen steun je van harte. Niet uit eigen belang, maar omdat je ziet wat het politieke werk in toenemende mate van me vergt.

Ik voelde me in het lokaal bestuur zeer op mijn plek. Samen met mijn fractie kun je heel direct van betekenis zijn voor mensen en een bijdrage leveren aan een sterk sociaal beleid op lokaal niveau. Naast het benadrukken van ‘gezamenlijkheid en gemeenschapszin’ heb ik in de raadszaal ook het geluid laten horen van hen die niet zo op de trom roffelen. Ook hen vertegenwoordig ik, niet met ideologische lauwheid, maar met bezieling en bevlogenheid.

Ik sta nu even in de schijnwerpers, maar niemand is groter dan de partij. Ook onze partij is uiteraard niet groter dan haar idealen. De sociaaldemocratie! Daar gaat het uiteindelijk om.

Ik zeg nu adieu en ga dwalen en verdwalen in herinneringen. Maar ook in de visioenen van morgen. Maar vooral hoop ik te genieten van de dag van vandaag. Het raadslidmaatschap heeft mij veel gebracht. Het heeft me voldoening gegeven en me gelukkig gemaakt. Het heeft mijn inzichten vergroot. Maar het allermeest genoot ik van het mogen vertegenwoordigen van allen in onze mooie gemeente. En met allen bedoel ik ook allen, want

Ook zachte stemmen verdienen het om gehoord te worden. (Uit: Kerstboodschap Koning Willem